

Prof. dr. Josef. Opatrný
SIAS FF UK

Oponentský posudek

Flip Vurm, *Československo-španělské vztahy 1945-1975*, 83 str. rkp.

Rostoucí zájem o studium španělsko-českých vztahů v České republice i ve Španělsku se projevil v poslední době i na FF UK, kde budou ve stejné době hájeny dvě vynikající práce, text Filipa Vurma a Hany Bortlové. Je přitom potěšitelné, že se oba autoři vyhnuli lákání studovat problematiku dnes tak oblíbeného šestnáctého či sedmnáctého století, kde nyní kromě klasických badatelů v podobě Bohumila Baďury publikují mladí autoři jako Pavel Marek a soustředili se na problematiku století dvacátého. Bortlová tak zkoumá problematiku českých interbrigadistů, kde se sice periodicky objevují v posledním půlstoletí někdy i pozoruhodné práce, stále zde však zůstává k zodpovězení řada otázek, Vurm se pak věnoval období po roce 1945, kde je situace horší. Existuje zde sice několik znamenitých studií Nálevkových, vycházejících především z českých archivních pramenů, prameny španělské však použil ve větší míře teprve Vurm.

Diplomant rozdělil práci do čtyř kapitol, které pak segmentuje v zásadě stejným způsobem. V první podkapitole sleduje mezinárodní kontext vztahů, dále se už zabývá na základě především archivního materiálu konkrétní podobou kontaktů, jen výjimečně zde může použít sekundární literatury, kromě zmíněných studií Nálevkových v případě kontaktů španělské umělecké avantgardy i prací Pavla Štěpánka. Tomuto členění se vymyká pouze kapitola první, která je v první části kompaktní a vyváženou rekapitulací československo-španělských vztahů za první republiky, v druhé a třetí pak pohledem na vztahy Španělska k protektorátu a samostatnému slovenskému státu za války, kde diplomant vychází především ze španělské a slovenské historické produkce.

Druhá až čtvrtá kapitola pak pojednávají o Československu a španělském exilu po roce 1945, českém a slovenském exilu ve Španělsku ve stejné době a nakonec o československo-španělských vztazích mezi léty 1957 až 1977, přičemž poslední pasáže kapitoly jsou jen stručným shrnutím politických postojů československé i španělské vlády. Diplomant vychází v těchto částech práce jak ze španělských tak československých archivních dokumentů a jeho závěry jsou zde nesporným přínosem pro sledovanou problematiku. Při diskusi nad textem jsem proto autorovi navrhl, aby právě tyto části textu lehce upravil a publikoval ve španělské verzi v ročence *Ibero-Americana Pragensia*.

K práci mohu mít pouze dvě kritické poznámky. První je čistě technická. Zdá se, že s postupujícím časem autor stále víc spěchal, dával menší pozor na formulace a přestal opravovat překlepy. Nesnižuje to sice kvalitu obsahu, ruší to ovšem při čtení. Druhá poznámka se pak týká úvodu a závěru, ke bych uvítal nejen enumeraci nečetných publikací, ale také jejich kritickou reflexi v prvním případě a formulování skutečných závěrů v případě druhém. Text závěru je jinak jen komentovaným obsahem a skutečné závěry musí čtenář hledat v posledních odstavcích příslušných kapitol.

Předcházející poznámka nic nemění vysokém hodnocení odevzdaného textu. Doporučuji samozřejmě obhajobu a navrhuji klasifikovat práci stupněm výborně.

V Praze, dne 22. ledna 2007.

Prof. Dr. Josef Opatrný

